

[Jørgen Tved]

Man bør vel også se en lille smule på, hvad det er, der gør, at forholdene ofte går i stykker. Det er vel meget ofte de økonomiske betingelser, som vi byder menneskene, der gør, at man bides, fordi krybben er tom. Og derfor kan det godt være, at man kan rådgive – og jeg vil ikke bestride, at en præst kan være god til at give nogle råd om, hvordan og hvorledes man skal indrette ting – men hvis det er en anstrengt økonomi, som er grundlaget for, at forholdet bryder, så ville det måske være rimeligt, om rådgivningen kunne følges op med konkrete tiltag, der måske kunne få forholdet til at fortsætte.

Man bør vel også gøre sig klart, at selv om parterne skilles i fuld forståelse fra hinanden, er børnene altid den svageste part, og det vil altid under en eller anden form gå ud over dem. Her må man naturligvis også appellere til ansvarlighed hos de mennesker, som beslutter sig for at ophæve et forhold.

Jeg mener ligeledes, som ordføreren for Kristeligt Folkeparti gav udtryk for, at det er en underlig lovgivning, vi har, når man kan opleve, at folk lader sig skille ud fra økonomiske betragtninger. Det er især underligt, når pensionister lader sig skille, fordi de oplever, at de kan få et bedre økonomisk grundlag, når de bliver skilt, at de af den grund, må ophøre med et samlivsforhold – og ophøre skal måske så sættes i gæseøjne.

Som sagt er vi positivt indstillet over for, at der sker nogle lettelser, når man synes, det har været så besværligt med den lovgivning, vi har nu. Vi vil godt have, som det allerede er sagt både af ministeren og flere andre ordførere, at man gør parterne klart, hvilke konsekvenser beslutningen vil have. Når man vil ophæve et samlivsforhold, så skal man naturligvis til fulde kende konsekvenserne af sådanne beslutninger.

Og som sagt synes vi, at rådgivningen må kunne følges op med konkrete tiltag, så de svageste får den bedst mulige beskyttelse. Det er børnene, det er kvinderne, men det er måske også i nogle situationer den mand, som pludselig står uden bolig, fordi boligen naturligvis tilfalder kvinderne og børnene. Det er jo som regel sådan, man trækker skillelinjen, så den svageste part kan altså også være en mand, der pludselig står uden bolig.

Kirsten Lee (RV):

Jeg vil gerne sige tak for den positive modtagelse, forslaget har fået fra begge sider af salen.

Jeg kan forstå, at der er lidt uenighed om, hvor længe folk har brug for at tænke sig om i en separationsperiode, men der er da i hvert fald et flertal for, at det kan være nyttigt at tænke sig godt om i en periode, inden man tager så vigtigt et skridt, som det er at lade sig skille. Og der er da i hvert fald ikke nogen, så vidt jeg forfatter det, der har ment, at det var skadeligt, at folk fik en betænkningstid.

Antallet af skilsmisser har været ret stabilt igennem de sidste 10 år, så jeg tror ikke, at Kristeligt Folkeparti skal bekymre sig om, om der bliver flere skilsmisser, fordi vi ændrer på skilsmissegovgivningen.

Med hensyn til den anstrengte økonomi som årsag til skilsmisser, hr. Jørgen Tved, så er det et postulat, at det er den væsentligste skilsmisseggrund, men det bliver vi to nok ikke enige om. Jeg tror faktisk, at de fleste skilsmisser sker, fordi folk er enige om, at de skal lade sig skille, og det gælder også for separationerne.

Der er ingen tvivl om, at vi i Det Radikale Venstre føler, at ægteskabet er en hensigtsmæssig samlivsform, og at det er et godt retligt grundlag for familien. Men der er nogle, der afstår fra at indgå ægteskab, fordi de har været igennem en traumatisk skilsmisse, og det er faktisk ikke meningen.

Vi synes selvfølgelig ikke, at ægteskaber heller skal opretholdes for enhver pris. I 1987 fik Det Radikale Venstre vedtaget et forslag til lov om ret til umiddelbar skilsmisse i forbindelse med vold, og vi har tidligere udtrykt ønske om, at der fremsattes forslag om yderligere modernisering af separations- og skilsmissegovgivningen. Og da regeringen ikke ønsker at fremsætte forslag, ja, så gør vi det altså.

Forslaget betyder efter vores mening dels en modernisering, dels en forenklet sagsbehandling i skilsmissegager, men jeg vil gerne præcisere, at vi ikke tror, der bliver hverken flere eller færre skilsmisser som følge af forslaget, og det er heller ikke vores hensigt.

Efter vort forslag skal man kunne opnå separation, når den ene ægtefælle ikke mener at kunne fortsætte samlivet. Der behøver ikke at foreligge nogen af de specificerede begrundelser, som skulle foreligge ifølge den gamle lov. Såfremt parterne er enige om, at de ønsker